

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא דף מ"א למסקנא

דף מ"א ע"א

א. שור שנגח את האדם ומת, מועד משלם כופר, ותם פטור מכופר. ושניהם חייבין מיתה. וכן הדין אם נגח בן או בת קטנים.

ב. שור שנגח עבד או אמה, נותן שלשים סלעים, בין אם העבד שוה מאה מנה, ובין אם אינו שוה אלא דינר.

ג. באלו הדרכים נעשה השור מועד להריגת אדם (ואין הורגים אותו בתמותו): א) שסיכן לשלשה בני אדם, ולאחר שנגח השלישי מתו כולם. ב) שהרג וברח לאגם לאחר שהעידו בו, ובנגיחה שלישית תפסוהו. ד) שבשתי נגיחות ראשונות, העידו בו שתי כיתות עדים, והזימום כת אחת, ופטרוהו. והעידו בו אחרים על נגיחה שלישית, ובאתה כת המזמת להזימן, והזימו המזימין גם על הזמות ראשונות. (ולסובר ייעודי גברא', העידו שבעל השור עמד על שורו בכל נגיחה). ה) שהעדים הכירו את בעל השור ולא את השור, והזהירו את הבעלים לשמור את כל עדרו, ובנגיחה שלישית הוכר השור. ו) י"א שאם רץ השור שלשה פעמים אחר אדם, וברח מפניו, ואמדוהו שאם לא ברח היה הורגו. וי"א ש'אומדנא' אינה כלום. ז) י"א שאם הרג שלשה בהמות נעשה מועד לאדם. וי"א שההורג שלשה גויים נעשה מועד לישראל. וי"א שההורג שלשה טריפה נעשה מועד לשלם. ונדחו דבריהם.

ד. שחט שור הנסקל לאחר גמר דינו, אסור באכילה ובהנאה. שנאמר בו 'לא יאָכַל', ואם כוונת הכתוב לאסור באכילה לאחר סקילה, בין כך אסור משום נבילה. וי"א שלא יאכל' מלמד איסור הנאה לאחר סקילה

סיכומי הדינים העולים ממשקנת הגמרא בדף היומי

(כרבי אבהו), ואיסור אכילה כשנשחט נלמד מ'את בשרו', שגם אם שחטו ועשאו כעין בשר, לא יאכל.

ה. לרבי אבהו, כל מקום שנאמר לא יאכל לא תאכל ולא תאכלו, גם איסור הנאה במשמע, עד שיפרט לך הכתוב שמותר בהנאה כמו שפרט בנבילה. ו"א שכלל זה הוא רק במקום שהתורה מלמדת איסור אכילה והנאה, אבל במקום שכבר אסור באכילה, אין לומר שלשון אכילה בא להנאה בלבד, כי היה לו לומר 'לא יהנה'. ו"א שאפשר שילמד גם איסור הנאה בלבד.

דף מ"א ע"ב

א. עורו של שור הנסקל אסור בהנאה, ו"א שנאמר בעל השור נקי, ו"א מ'את' בשרו, את הטפל לבשרו.

ב. שמעון העמסוני ו"א נחמיה העמסוני, היה דורש כל אֶתִין שבתורה, כשהגיע ל'את ה' אלקיך תירא' פירש, שהיה ירא לרבות שום דבר להשוותו למורא המקום. אמרו לו תלמידיו, רבי כל אתין שדרשת מה תהא עליהם? אמר להם כשם שקבלתי שכר על הדרישה כך קבלתי על הפרישה. עד שבא רבי עקיבא ולימד, את ה' אלקיך תירא, לרבות תלמידי חכמים.

ג. תם שהרג אדם, לרבי אליעזר פטור מחצי כופר. אפילו כשפטור ממיתה ואפשר להשתלם מגופו, כגון שהמית על פי עד אחד, או על פי הודאת בעלים, או שנתכוין להרוג בהמה או גוי והרג ישראל, אינו משלם כופר מגופו, שנאמר 'בעל השור נקי'.

אומץ יקר!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו. ניתן להפיץ את הגליון בשלימותו וכצורתו וללא תמורה.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il